

skal der blive af Tjenestepigerne, hvis Frøknerne paatage sig deres Gjerning?“, paa anden Maade end ved at spørge igjen, „ja, hvad skal der blive af Frøknerne“? De, som forstaa at gjøre sig mest brugbare, have første Ret til Arbejdet. Og jeg tror nu ikke, Frøknerne ville arbejde ringere end Pigerne, naar de blot først ere slupne lykkelig og vel over Fordommene og de fine Fornemmelser. Men for at naa dertil, maa Tiderne vel blive trangere endnu, end de ere det. Naturligvis har Husmoderen paa Fyn Ret i, at den ringe Løn, den liden Selskabelighed, det nødvendige grove Arbejde vil mishage mange Frøkner. Der hører ganske vist Forsagelse og Selvovervindelse til fra Begyndelsen af i dette Forhold, ogsaa fra Husbonds og Madmoders Side, thi, hvis de ville nyde Livet og dyrke Selskabelighed, mens de dannede unge Piger kjønt maa blive hjemme og udføre Arbejdet, saa kommer der ingen gjensidig Glæde ud af Samlivet.

Kunde Tanken gennemføres, saa forekommer det mig, at det vilde falde ganske naturligt, En som Alle og Alle som En at dele:

Saure Tage.

Abend Gäste.

Harte Wochen.

Frohe Feste. *)

En Landsbykone.

Standsl

Man kan ikke være den første paa alle Punkter. „Kvinden og Samfundet“ bringer mange Artikler, som maa betegnes som de første, i alt Fald her hjemme, men har i Juni—August faaet fat paa et Æmne, hvor jeg ikke kan lade være at gjøre opmærksom paa, at man er for sent paa Færde. Jeg sigter til en Landsbykones Nødraab og svarer derpaa. Det er den bebudede Fortsættelse, som driver mig frem, for om muligt at afværge den.

*) Møje og Adspredelser.